

ρό του: — "Ω αδελφοί μου, τί καλλίτερο ἀπ' τὴν πίστι, τί ὁμορόφτερο ἀπ' τὴν προσευχή; . . .

'Αλλά, ἔξαφνα: — Κατάρα! ἐμούγγησεν δικαπετάνιος, καὶ οἱ τραγουδιστάδες σιωπήσαν ἀμέσως τρομαγμένοι. Κατάρα! . . . Σκάστε, νὰ πάρ' ὁ διάολος! . . . Σφίχτε τὸ πανί! . . .

Γιατί η θάλασσα εἶχεν ἀγριέψη, καὶ γιὰ τὸ ναυτικό, η Ἐμμορφία γελάει στοῦ καραβιοῦ του τὴν πρύμη, δταν, ὑστερ' ἀπ' τὴν καταιγίδα, μπαίνη καμαρωτό στὸ λιμάνι.

Καὶ τὴν ίδια στιγμή, μιὰ παρέα χαρούμενα σκυλόφαρα, ἀκολουθοῦσαν τ' αὐλάκι ποῦ χάραζε στὰ κύματα τὸ πλοϊο, κ' ἐκουβέντιαζαν, κ' ἐλέγαν ἀναμεταξύ τους:

— Τὸ ὁμορόφτερο πρᾶμμα στὸν κόσμο, εἶνε ἔνα καράδι, ποῦ πάει νὰ βουλιάξῃ στὸ φοῦντο, γεμάτο ἀπὸ ταξειδιώταις!

(Μίκητος τοῦ Γκαζαρῆ).

M*

ΕΙΚΟΝΕΣ

Αὐτοκράτερα Φρειδερέκου

Από τινων ἡμερῶν φιλοξενεῖ ἡ πρωτεύουσα τὴν δεπτὴν μπέρδα τῆς πριγκιπίσσων Σοφίας, ἀγαπητῆς συζύγου τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου. Η εὐτυχής μάμη πᾶλις νὰ καμαρώσῃ τὸν ἔγγονόν της καὶ τὴν προσφιλῆ κόρην της, μπέρδα πᾶλις γενομένην, καὶ νὰ δώσῃ ἐκ τοῦ πλασίου τὴν ἐγκάρδιον εὐχήν της.

Διονύσεος Ε'

Ο οἰκουμενικός Πατριάρχης Διονύσιος ὁ Ε' ὑπέβαλεν εἰς τὴν Πύλην τὴν ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου παραίτησίν του μετὰ διαμάρτυρίας ἐντόνου κατὰ τῶν καταπαυμένων ἑθνικῶν δικαιωμάτων, διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν βουλγαρικῶν βερατίων.

Διονύσιος ὁ Ε' ἐγεννήθη τὴν 22 Μαρτίου 1820 ἐν Ἀδριανούπολει. Ἀποπερατώδας τὰς σπουδάς του ἐν ἡλικίᾳ 19 ἑτών ἐδίδαξεν ὡς ἐλληνοδιδάσκαλος ἐν Τεσσαράκοντα Ἑκκλησίαις ἐπὶ ὅκτω ἔτη. Τὸν Οκτώβριον τοῦ 1849 ἐχειροτονήθη διάκονος. διελθὼν δὲ πάντας τοὺς ἐν τοῖς πατριαρχείοις βαθμοὺς τοῦ Τριτεύοντος, Δευτερεύοντος, Ἀρχιδιακόνου καὶ Πρωτοσυγκέλλου, ἐχειροτονήθη τὸν ἰούλιον τοῦ 1858 μητροπολίτης Κρήτης, ποιμάνας αὐτὴν ἐπὶ δεκαετίαν δλην, καὶ μετὰ ταῦτα διδυμοτείχου ἐπὶ πενταετίαν. Ἐκεῖθεν προεβιβάσθη εἰς Ἀδριανούπολιν μείνας ἐπτὰ ἔτη, ἔνθα τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1879 ὑπὸ Βουλγάρων κακωθεὶς καὶ αἰκισθεὶς καὶ ἀνὰ τὰς ἀγυιὰς συρρόμενος ὑπ' αὐτῶν, μόλις καὶ μετὰ βίας ἐσώθη ὑπὸ ἀξιωματικοῦ Ῥώσου λιπόθυμος καὶ ἡμιθανῆς. Μετετέθη ἐπειτα εἰς Νίκαιαν καὶ ἐκ δευτέρου εἰς Ἀδριανούπολιν, ὀπόθεν μετέβη εἰς Ἀνωσταντίνούπολιν, ἐκλεχθεὶς οἰκουμενικός Πατριάρχης τῇ 23 Ἰανουαρίου 1889 ἄγων τὸ 67 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Τὰ ἐν τῇ Ἀργεντίνῃ

Αἱ δημοκρατίαι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἶνε κατ' ἀρχὴν λίαν πολυτάραχοι συνθῆκοι, μεταξὺ δ' αὐτῶν διακρίνεται καὶ ἡ Ἀργεντίνη. Ἀφ' ικανοῦ ὅμως χρόνου εἴκε κατορθώσῃ ν' ἀπολαύσῃ σχετικῆς τινος ἡδυχίας ὑπὸ τὴν στιβαρὰν χειρὰ τοῦ προέδρου Σέλμαν, διοικοῦντος αὐτὴν πρὸ πολλοῦ. Δυστυχώς, η πολιτικὴ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, καὶ ιδίως η οἰκονομικὴ, δὲν φαίνεται νὰ ἀγῇ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν εὐημερίαν, τούλαχιστον ἐπὶ ιοῦ παρόντος, τὸν τόπον, κοί διὰ τοῦτο ἐπανάστασίς ἴσχυρά ἐξερράγη τελευταῖον, καθῆρε δὲ τὸν Σέλμαν, συνέλαβε τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν, ἀνεκῆρυξε πρόεδρον τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀρέν, κατέλαβε τὸν στόλον καὶ προσύκαλεσεν αἰματηρὰς συγκρούσεις. Ἀλλ' ὁ πολυμήχανος Σέλμαν κατώρθωσε νὰ ἔχειτρη ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰς ἐπαρχίας, κατέστησε προσωρινὸν πρόεδρον τὸν ἀντιπρόεδρον Πελλεγρίνην, ἐνίκησε τοὺς ἀντάρτας καὶ εἰσελθών εἰς τὴν πρωτεύουσαν Βουένος— Ἀρρεὶς ἀνέλαβε πάλιν τὴν ἀρχὴν, καρατομῶν καὶ τουφεκίζων τοὺς ἔχθρούς του. Κατὰ τὰ νεώτερα δὲ τηλεγραφήματα, διὰ νὰ κατευνάσῃ φαίνεται τὰ πνεύματα, μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς στάσεως, ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, ἀλλ' ἡ Γερουσία δὲν τὴν ἐδέχθη. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὑπέβαλεν δριτικῶς αὐτὴν, ἔγινε δεκτή τὸν φορὰν αὐτὴν, καὶ πρόεδρος ἀνεκρούχθη ὁ Πελλεγρίνης. Τοῦ Σέλμαν τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐν τῷ φύλλῳ.

Ἀμφιθέατρον Πομπηΐας

Τηρεάνω τοῦ ὁραιού κόλπου τῆς Νεαπόλεως κεῖται, ως γνωστόν, τὸ ἥφαιστειον ὅρος Βεσούβιος. Πᾶς τις ἀκούων τὸ ὄνομα τοῦτο, ἐνθυμεῖται αὐτομάτως τὴν φοβερὰν αὐτοῦ ἐκρηξιν πῆτις ἐγένετο τῇ 23 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 79 μ. Χ. Ἡ ἐκρηξις δὲ αὕτη κατέστη περιβότος, διότι τρεῖς πόλεις κατεχώσθησαν ὑπὸ τῆς τέφρας τῆς ἐκ τοῦ ἥφαιστειού ἐκδιψανιζομένης ή Σταβία, η Πομπηΐα καὶ τὸ Ἡράκλειον. Τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν πῆτο ἐνεκά τῆς ἑορτῆς πλῆρες τὸ ἀμφιθέατρον, διπερ παρευθύς ἐκενώθη μετὰ μεγάλης, ως εἰκός, ἀταξίας καὶ σπαρακτικῶν κραυγῶν, δοσοὶ δὲ κατεψήγον ὑπὸ τὰς στοὰς τοῦ ἀμφιθέατρου κατεκαλύφθησαν ὑπὸ τῆς τέφρας καὶ ἀπέθανον. Περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΕ' ἐκατονταεπτήδος ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ αἰτινες ἑακούσιοι ουθοῦσιν ἔτι καὶ ἀπεκαλύψθη τὸ πλείστον τῆς Πομπηΐας. Παραδείπνητες οὖλοι δόποτε περὶ Πομπηΐας διηγήσιν, διότι τὰ κατ' αὐτὴν εἶνε γνωστάτατα ἐκ τῆς ιστορίας, δημοσιεύομεν μόνον τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνασκαφήσας ἀμφιθέατρου, διπερ ἔγινε θέατρον σπαρακτικωτάτων σκηνῶν.

Ἀγγελικούλα

Οὕτως ἡθελησεν ὁ καλλιτέχνης νὰ δονομάσῃ τὴν ἀγγελόμορφον δύντως ταύτην εἰκόνα. Ἡ καλλονή τῆς σοβαρᾶς πως γεάνιδος εἶνε ἐκείνων, τὰς δύοις ἵνα κατανοῦσῃ τις καὶ ἐκτιμήσῃ, πρέπει ἐπὶ

ώραν πολλὴν νὰ παραπορῇ μετὰ προσδοχῆς, ἢ δὲ προσοχὴ τον αὐτὸν θὰ ἀνταμειθῇ διὰ τοῦ εὐαρέστου καὶ εὐφρούρου συναισθήματος, διπερ θὰ παρακολουθήσῃ τὸν ἐκ τῆς θέας αὐτῆς θαυμασμὸν τοῦ φιλοκάλου θεατοῦ. Τὰ πάντα ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ἀγγελικούλας δαλοῦσι καὶ ἐκφράζουσι βάθος χαρακτῆρος οὐχὶ ἐπιπολαῖον καὶ παιγνιώδους, ἀλλὰ ἐμβριθοῦς καὶ ἐμπνέοντος ἀγάπην ἄμα καὶ σεβασμόν.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΑΔΙΚΗ ΖΗΛΕΙΑ

Τοῦ προσώπου σου τὰ κάλλη
Νὰ μοῦ σύνσης ἀπὸ τὸ νοῦ
Ὀμορφία δὲν βρίσκεις δλλη
Εἰς τὴν πλάσιν τοῦ Θεοῦ.

Τρέμει, ἀλλήθεια, τὸν Ἀπρίλι
Ἡ καρδιά μου ἀπὸ χαρά,
"Οταν βλέπω ἔνα γιοφύλλι,
"Ενα ρόδο, μιὰ μοσκιά.

Βρίσκω ναί, θλιμμένη χάρι
Κ' ἔνα μάζευμα κρυψό
Εἰς τὸ κάτασπρο φεγγάρι
Στὸν ωραῖον αὔγεριν.

Μόν ἀγάπη μου, στοχάδου
Ποῦ μοῦ διόχνει δογισμός,
"Εναν ἴσκιο το' ὁμορφιᾶς σου
Στὰ λουλούδια καὶ στὸ φῶς.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

"Ἄχ! τὸ θεόρατο βουνὸ
Γιατί δὲν χαμπλόνει;
Χριστέ μου, ἀν πνε βολετὸ
Νὰ δώσω μιὰ νὰ τὸ διαβῶ
Σὰν ἔνα χελιδόνι.

"Ωραῖα τῆς Ἀνοιξις πουλιά
Γιὰ πέρα μισεμένα,
Δανείσατε μου τὰ φτερά,
Καὶ νέα λαλήματα γλυκά
Θὰ μάθετε ἀπὸ μένα.

"Ω, ναί! τερπνότατη φωνὴ
Σᾶς ἔδωκεν ἡ φύσις,
Καὶ μὲ τὰ μάγια τῆς αὐτὴν
Θᾶξῃ τὴν χάριν κάθε αύγη
Τὸ φῶς μου νὰ ξυπνήσῃ.

"Ἐγώ — καὶ ἀν πλέκω τεχνικὰ
Τοῦ τραγουδιοῦ τὸ στίχο—
Πέρα σὲ τούτη τὴν ἐρημὰ
Ξυπνάω τριγύρω μοναχὰ
Τοῦ λαγκαδιοῦ τὸν πήχο . . .

Γεράσιμος Μαρκοράς

(Ἐκ τῶν ἀρτίων ἱερούντων «ποιητικῶν ἔργων»).

"Η βελόνη εἶνε τὸ δπλον τῆς γυναικός,
τὸ μόνον δπλον διπερ διορθώνει καὶ συνενώνει τὸ διεστώτα.

*
Δὲν ὑπάρχει σχεδόν ωραιοτέρα υπερβολὴ παρὰ τὴν τῆς εὐγνωμοσύνης.